

بررسی نقش هویت سازمانی و هویت دینی در پیشگیری از بروز فساد اداری

عباس ثابت*

محمد رضا ثابت**

چکیده

فساد اداری، مشکلی بزرگ و فراگیر در دنیاست و محدود به گروه خاصی از کشورها نمی باشد؛ از این رو مطالعه حاضر با هدف بررسی نقش هویت سازمانی و هویت دینی در پیشگیری از بروز فساد اداری در سازمان های دولتی صورت پذیرفت. این پژوهش به لحاظ هدف کاربردی است و هدف آن، توسعه دانش کاربردی در زمینه مطالعات سازمانی است. از منظر روش توصیفی- تحلیلی است و از حیث زمانی از نوع تحقیقات مقطعی به شمار می آید. جامعه آماری این تحقیق، از بین متخصصان اداری انتخاب شده است شیوه نمونه گیری، به شکل نمونه برداری تصادفی طبقه ای، تعداد ۱۲۰ نفر به عنوان حجم نمونه برگزیده شده اند. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه استفاده شد. فرضیات تحقیق با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری و تحلیل عاملی با استفاده از نرم افزار SMART PLS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد که به ترتیب هویت سازمانی و هویت دینی عاملی قوی در پیشگیری از فساد اداری است.

واژگان کلیدی: فساد اداری، هویت، هویت سازمانی، هویت دینی.

مقدمه

^۱ فساد،^۲ مسئله‌ای است که در تمام ادوار گریبانگیر دستگاه‌ها و سازمان‌ها بوده و هسته اندیشه بسیاری از دانشمندان و متکران سیاسی است (نجفی و همکاران، ۱۳۹۱، ص ۱۱۰). به طور کلی، فساد به فرهنگ کشورها ارتباط ندارد و کشوری با شرایط فرهنگی بالا هم می‌تواند درگیر فساد شود (لی، ۲۰۱۳، ص ۲۸۷). در تاریخ بشر همان اندازه‌ای که تمدن، سابقه و قدمت دارد، فساد و ارتشا وجود داشته و هم اکنون نیز یکی از مسائل مبتلا به بیشتر کشورهای جهان از جمله ایران است (حبیبی، ۱۳۷۸، ص ۹۸). حکومت‌ها و دولت‌ها از قرن‌ها پیش با مشکل سوء استفاده کارگزاران دولتی روبه‌رو بوده‌اند. در متنون باستانی نیز اشاره‌های متعددی به این پدیده شده است، که نشان می‌دهد، حکومت‌ها همیشه نگران سوء استفاده شخصی صاحب منصبان و کارگزاران دولتی از موقعیت و امتیازات شغلی بوده‌اند (زاده‌ی، ۱۳۸۸، ص ۳۰). از نظر تاریخی فساد در تمامی حوزه‌های سیاسی، اداری و بخش خصوصی وجود دارد. درواقع فساد از موانع اصلی رشد اقتصادی، کاهش مشروعیت دولت و بی ثباتی سیاسی کشورها در طول زمان است. بسیاری بر این باورند که از منظر فساد، هیچ کشور پاکی در جهان وجود ندارد. به همین دلیل، بسیاری از کشورها در پی آن بوده‌اند تا ساختار سیاسی و ترتیبات نهادی خود را به گونه‌ای بر پا کنند که کمترین میزان فساد را داشته باشند (خدابنای، ۱۳۹۴، ص ۲). از فساد تعریف‌های گوناگونی ارائه شده است. در گسترده‌ترین تعریف، فساد، سوء استفاده از امکانات و منابع عمومی در راستای منافع شخصی تعبیر شده است (ربیعی، ۱۳۸۳، ص ۵۶). سازمان شفافیت بین‌الملل به اختصار فساد را سوء استفاده از قدرت اعطاء شده برای انتفاع شخصی تعریف کرده است (استپنوس و لانگس، ۱۹۹۷). به طور معمول، فساد در جایی رخ می‌دهد که بخش دولتی و خصوصی با یکدیگر ارتباط می‌باشد، به ویژه در جاهایی که مقامات دولتی مسؤولیت مستقیم تهیه خدمات عمومی یا اعمال مقررات خاصی را بر عهده دارند (الوانی و همکاران، ۱۳۸۹، ص ۴). فساد در نظام اداری در اثر تخلفات مکرر و مستمر کارکنان به وجود می‌آید و جنبه‌های فراگیر دارد که آن را از کارایی و اثربخشی مورد انتظار باز می‌دارد. این تخلفات انواع گوناگونی دارند که رایج‌ترین آنها عبارتند از فساد مالی^۳ (ارتشاء، زیادسنانی، اختلاس، کلاهبرداری، دزدی، راتخواری، فساد در خریدهای دولتی و قراردادهای مقاطعه‌کاری، فساد مالیاتی، قاچاق و مانند آنها). فساد رفتارهای اداری^۴ (استفاده شخصی از اموال دولتی، اسراف، کم‌کاری، صرف وقت در اداره برای انجام امور شخصی، ترک خدمت در ساعت اداری، تأخیر در ورود، خروج غیرمجاز، افشای اسرار اداری، خویشاوندگرایی،

1. Corruption

2. Financial Corruption

3. Administrative Behaviors Corruption

تبعیض، فساد استخدامی، فساد در توزیع مزایا و فرصت‌های شغلی بین کارکنان، ایجاد نارضایتی عمدی در ارباب رجوع و مانند آنها) و فساد قانونی^۱ (فساد در فروش اموال و املاک دولتی، تبانی در معاملات، فساد در صدور مجوز برای فعالیت‌ها به بخش خصوصی، فساد در شناسایی و مبارزه با قانون‌شکنی، سرباز زدن از قوانین به منظور دستیابی به منافع شخصی و مانند آنها) (الوانی و جفره، ۱۳۷۶، ص ۹۰؛ هادی‌نژاد و جاوید، ۱۳۹۴، ص ۶۶). همان‌گونه که گفته شد، وجود فساد اداری را در هیچ کشوری نمی‌توان کتمان کرد، در نتیجه، کشور ما ایران هم از این قاعده مستثنا نیست. در حال حاضر، مسئله پیشگیری با این پدیده برای نظام جمهوری اسلامی از سطح مسئله‌ای اداری فراتر رفته و به مقوله‌ای راهبردی در سطح کلان نظام تبدیل شده است. در این پژوهش، تلاش شده که تأثیر هویت سازمانی و هویت دینی به عنوان عوامل پیشگیرانه در بروز فساد اداری مورد بحث قرار گیرد.

مدیریت و ارائه راهکارهایی برای مقابله با فساد اداری به عنوان یک مسئله اجتماعی و جهانی نیازمند پژوهش‌های زیادی است. از این‌رو دیر زمانی است مطالعات و اقدامات مبارزه با این پدیده شوم و پیشگیری از آن آغاز شده است (لافری، ۲۰۰۴). زیرا برای هرگونه برنامه‌ریزی و اقدام به منظور مقابله با فساد اداری و پیشگیری از آن، لازم است ماهیت، عوامل، انواع، گستره و عمق این پدیده شناسایی گردد و لازمه این کار شناسایی متغیرهایی است که می‌تواند فساد اداری را کاهش دهد. از این‌رو یکی از ابعاد اصلی مطالعات و اقدامات ضد فساد، شناسایی متغیرهایی است که موجب کاهش این پدیده می‌شود.

چارچوب نظری فساد اداری

فساد از ریشه "فسد" به معنی تباہی، اخلاق و منع از رسیدن به یک هدف مطرح است و در زبان لاتین با واژه Corruption از ریشه لاتین (Rumpere) مصطلح است. و به معنای شکستن یا نقض کردن قوانین و مقررات اخلاقی یا اجتماعی یا به احتمال قوی‌تر قوانین و مقررات اداری باشد (تائزی و داودی، ۱۹۹۷). طبق تعریف بیان شده در فرهنگ وبستر، فساد، عبارت است از پاداش نامشروعی که برای وادار کردن فرد به تخلف از وظیفه، تخصیص داده می‌شود (توبالد، ۱۹۹۰). فساد موجب احتطاط است، سیاست‌های دولت را در تضاد با منافع اکثریت قرار می‌دهد، باعث هدر رفتن منابع ملی می‌شود و اثربخشی دولت‌ها در هدایت امور را کاهش می‌دهد. از این طریق، اعتماد مردم نسبت به دستگاه‌های دولتی و غیردولتی کاهش یافته، بی‌تفاوتی، تبلی و بی‌کفایتی

1. Legal Corruption

افزایش می‌یابد. فساد، اعتقاد و ارزش‌های اخلاقی جامعه را متزلزل می‌کند، هزینه انجام کارها را افزایش می‌دهد و رشد رقابت‌پذیری را دشوار می‌کند. همچنین، تلاش‌های فقرزدایی را ناکام می‌کند، بی‌انگیزگی و بدینی ایجاد می‌کند و زمینه تضعیف روحیه افراد درستکار را فراهم می‌کند، مانع سرمایه‌گذاری می‌شود و مسیر رشد و توسعه اقتصادی را با موانع بسیار مواجه می‌کند (بلک بورن و همکاران، ۲۰۱۰، ص ۲۱۳).

فساد اداری^۱ نیز به عنوان یکی از عواملی ترین اشکال فساد، پدیده‌ای است که مرزهای زمان و مکان را در نور دیده است و با این ویژگی نه به زمان خاصی تعلق دارد و نه مربوط به جامعه خاصی می‌شود. در واقع، می‌توان گفت فساد اداری پدیده‌ای همزاد حکومت‌هاست، یعنی از زمانی که فعالیت‌های بشر شکل سازمان یافته و منسجمی به خود گرفت، فساد اداری نیز همچون جزء لاینکی از متن سازمان ظهر کرده است. بنابراین می‌توان فساد را فرزند ناخواسته سازمان تلقی کرد که در نتیجه تعاملات گوناگون در درون سازمان و نیز به مناسبت تعامل میان سازمان و محیط آن، به وجود آمده است (الوانی و جفره، ۱۳۷۶). بیشتر مطالعات نظری و تجربی پیرامون فساد بر نقش فعالیت‌های دولتی در ایجاد فساد متمرکز شده است. به طوری که بکر^۲ (۱۹۷۴)، بیان می‌کند که در صورت حذف دولت، فساد نیز از بین خواهد رفت. این بیان بکر بیشتر ناشی از اهمیت و نقش بخش دولتی در ایجاد فساد است.

فساد اداری که یکی از شکل‌های انحراف اجتماعی است و از لحاظ تقسیم‌بندی انحرافات، ذیل انحرافات سازمانی یقه سفیدان قرار می‌گیرد (ساترلن، ۱۹۴۹)، به رفتاری اطلاق می‌شود که در آن، فرد برای تحقق منافع خصوصی خود و دستیابی به رفاه بیشتر یا موقعیت بهتر، خارج از چارچوب رسمی وظایف یک نقش دولتی عمل می‌کند (اسکات، ۱۹۷۲). در تعریف دیگری، فساد اداری را انحراف از انجام وظایف رسمی در ادارات دولتی شناخته‌اند که هدف از آن، رسیدن به رفاه شخصی به دلیل خویشتن‌پرستی است (آلاتزا، ۲۰۰۶). فساد اداری با وجود اینکه در اکثر جوامع وجود دارد؛ اما می‌توان آن را محسوب و نتیجه شرایط خاص فرهنگی و اجتماعی دانست (خولیدا و همکاران، ۲۰۱۵). محققان، فساد اداری را به سه گروه سیاه، خاکستری و سفید تقسیم می‌کند. منظور از فساد اداری سیاه، کارهایی است که از نظر توده‌ها و نخبگان سیاسی منفور بوده و عامل آن باید و حتماً تنبیه و معجازات شود. فساد اداری خاکستری، مترادف کارهایی است که از نظر اکثر نخبگان سیاسی منفور است؛ لیکن توده‌های مردم در مورد آن بی‌تفاوت هستند. برای مثال، کوتاهی کارمندان در اجرای قوانینی که میان مردم از محبوبیت چندانی برخوردار نبوده و افرادی به غیر از نخبگان سیاسی به مفید بودن آنها معتقد نیستند، فساد از نوع خاکستری تلقی می‌شود.

نهایتاً، فساد اداری سفید برابر با کارهای ظاھراً خلاف قانون است؛ اما اکثر اعضای جامعه (اعم از نخبگان سیاسی و توده مردم) آن را آنقدر مضر و با اهمیت نمی‌دانند که خواستار تنبیه و مجازات عامل آن باشند. به عنوان مثال، می‌توان به چشم‌پوشی از موارد نقص مقرراتی اشاره کرد که در اثر تغییرات اجتماعی و فرهنگی ضرورت خود را از دست داده‌اند (فرج‌پور، ۱۳۸۳).

فساد یک بیماری است که رویه‌ها و معیارهای پیشرفت اشخاص در بوروکراسی دولتی را فاسد می‌کند (کاهانا، ۲۰۱۰، ص ۸۶). بانک جهانی، فساد را به مثابه بزرگ‌ترین مانع برای توسعه اقتصادی و اجتماعی قلمداد می‌کند. فساد با زیر پا گذاشتن تساوی حقوق افراد در برابر قانون و تضعیف شالوده نهادی که رشد اقتصادی وابسته به آن است، مانع توسعه می‌شود. فساد یک مشکل جدی است که بر تمام بخش‌های جامعه تأثیرگذار است (ان جی، ۲۰۰۶، ص ۸۲۸). فساد زمانی اتفاق می‌افتد که دو وضعیت اساسی ذیل فراهم باشد. قصد: تمایل به فساد در ذهن عامل آن قرار دارد. این تمایل می‌تواند ناشی از عوامل متعددی باشد، حال اینکه این عوامل از درون فرد نشأت می‌گیرد یا از محیط، چندان تفاوتی در عمل به وجود نمی‌آورد. فرصت: به منظور مبادرت به فساد باید فرصت مناسب نیز وجود داشته باشد. این فرصت ممکن است در پی طراحی و تدبیر بلندمدت پیش بیاید یا ناشی از تصادف باشد. چنانچه تمایل و فرصت اقدام به فساد وجود داشته باشد، فساد متولد خواهد شد و در صورت مهیا بودن سایر شرایط، رشد خواهد کرد (جونز، ۲۰۰۵).

درمان هر بیماری مستلزم شناخت دقیق آن است. برای کنترل و پیشگیری فساد، راه حل‌های مختلفی ارائه شده است (گلد، ۱۹۹۱)؛ اما ادعا می‌شود دشمن اصلی فساد، شفافیت^۱ است (دانایی فرد، ۱۳۸۴، ص ۱۰۳). از این‌رو، هر نوع راه حل و درمانی ضدفساد که شفافیت مدیریت دولتی را تقویت نمی‌کند محکوم به شکست است. شفافیت به این معنا است که تمام تصمیماتی که توسط نهادها و مؤسسات عمومی و دولتی گرفته می‌شود براساس پروسه قوانین و مقررات صورت گرفت و تمام اطلاعات به راحتی در دسترس افرادی قرار بگیرد که از این تصمیمات متأثر می‌شوند. و همچنین این تصمیمات از طریق رسانه‌های عمومی در اختیار عموم قرار داده شود (ناعمه، ۱۳۹۰، ص ۱۱).

چیستی هویت

در لغت‌نامه دهخدا هویت به معنای تشخیص دانسته شده است (دهخدا، ۱۳۸۱، ص ۲۰۸۸۶). همچنین در فرهنگ آکسفورد، هویت به معنی چیستی و کیستی افراد تعریف شده است؛ بنابراین می‌توان گفت که هویت در خلاء مطرح نیست (سفیری و نعمت‌اللهی، ۱۳۹۱، ص ۴۶). از یک منظر، می‌توان گفت که مسئله "هویت" سابقه‌ای به بلندای تاریخ بشریت دارد. از آن زمان که آدمی

1. Transparency

احساس کرد که باید به پرسش از "کیستی" و "چیستی" خویش در برابر طبیعت و محیط اجتماعی پاسخ دهد، مقوله‌ای به نام هویت شکل گرفت. به دیگر سخن، انسان از زمانی که آغاز به شناخت خود کرد، مسئله هویت برایش مطرح گردید (رئوفی، ۱۳۸۹، ص ۹۲). آدمی همواره جویای کشف هویت خویش بوده و از موقعیت و جایگاه خود در این عالم پرس و جو کرده است. از این‌رو همواره با مسئله هویت در حیات فردی و اجتماعی‌اش، سر و کار داشته است و این مسئله در زمرة دغدغه‌های حیاتی بشر در طول تاریخ به شمار می‌رفته است تا آنجا که می‌توان ریشه‌بسیاری از نزاع‌ها و کشمکش‌ها در طول تاریخ را به جدال بر سر نحوه آشکارگی هویت" یا "ابراز وجود" مربوط دانست (رهبری، ۱۳۸۸، ص ۱۵).

در الواقع هویت مجموعه معانی است که چگونه بودن را در خصوص نقش‌های اجتماعی به فرد القا می‌کند و یا وضعیتی است که به فرد می‌گوید او کیست و یک مجموعه معانی را برای فرد تولید می‌کند که مرجع کیستی و چیستی او را تشکیل می‌دهد (چیت‌ساز قمی، ۱۳۸۳، ص ۱۹۲). هویت مفهومی است که در علوم مختلف، فضای مفهومی خاصی دارد. در فلسفه، هویت به معنی کیستی انسان به عنوان یک نوع است. در روان‌شناسی، هویت و احساس هویت یکی از مشخصات شخصیت فرد تلقی می‌شود. در جامعه‌شناسی واژه هویت به معنی چه کسی بودن است و حس نیاز به شناساندن خود است که سلسله‌ای از عناصر فرهنگی و تاریخی را در فرد یا در گروهی انسانی تحریک می‌کند (مسعودنیا و همکاران، ۱۳۹۵، ص ۱۱۴).

بدین ترتیب هویت به مثابه شالوده و سازه اجتماعی است که در فرایند شالوده‌ریزی یا سازه‌گرایی اجتماعی به وجود می‌آید و با تکیه بر حافظه جمعی و تمامی منابع معرفتی، با در نظر گرفتن ساختار عینی اجتماعی در طول زمان به‌طور مجدد بازتعریف می‌شود (منتظر قائم، ۱۳۷۹، ص ۲۵۹). بنابراین هویت مبتنی بر هستی و وجود مجموعه‌ای از ویژگی‌های ممتاز است؛ یعنی به آنچه که فرد با آن به عنوان عضوی از گروه اجتماعی شناخته می‌شود (از قبیل ویژگی‌های فردی یا رفتارهای جمعی) هویت گفته می‌شود. هنگامی که از هویت به عنوان یک پدیده جمعی یاد می‌شود، به‌طور قطع، شامل ویژگی‌های جمعی از قبیل احساس همبستگی، احساس تعلق به یک جامعه آگاهی، فدایکاری و وفاداری نسبت به آن است (خانیکی، ۱۳۸۳، ص ۷). هویت‌ها هستند که دنیای درونی یا شخصی را با فضای جمعی اشکال فرهنگی و روابط اجتماعی ترکیب می‌کنند، هویت‌ها، معناهای کلیدی هستند که ذهنیت افراد را شکل می‌دهند. و مردم به واسطه آنها نسبت به رویدادها و تحولات محیط زندگی خود حساس می‌شوند. مردم به دیگران و مهم‌تر از همه به خودشان می‌گویند چه کسی هستند و سپس می‌کوشند به گونه‌ای رفتار کنند که از آن کسی که تصور می‌کنند هستند، انتظار می‌رود (هلند، ۱۹۹۸، ص ۳).

هویت سازمانی

مفهوم هویت سازمانی^۱ که در سال ۱۹۸۵م، از سوی آلبرت و وتن^۲ معرفی شد، شامل ویژگی‌های یک سازمان است که اعضا آنها را به منزله ویژگی‌های هسته‌ای، منحصر به فرد و مستمر سازمان درک کرده‌اند (شیلینس، ۲۰۰۵، ص ۹۱). هویت سازمانی تلاش در پاسخ به این سؤال دارد که "ما، به‌مثابه یک سازمان، چه کسانی هستیم؟" (قلی‌پور و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۱۵۰). سازمان‌ها از طریق رفتارهای نمادین و زبانی در زمینه‌های خاص، هویت خود را به وجود می‌آورند و آن را شکل می‌دهند. در چنین حالتی، هویت سازمان از طریق زبان و عمل براساس الگوهای فرهنگی سازمان، مانند لباس مخصوص سازمانی، خط ایدئولوژیک سازمان، مصنوعات، آداب و رسوم و نظایر آن ایجاد می‌شود (دپوس، ۲۰۰۰، ص ۱۰۹۴). هویت سازمانی، مفهومی است برای توصیف رابطه بین فرد با سازمانی که در آن کار می‌کند. صاحب‌نظران این عرصه، هویت سازمانی را چنین تعریف می‌نمایند: ادراک یکی بودن (متعلق بودن) با سازمان، جایی که افراد خود را براساس خصوصیات سازمانشان تعریف می‌کنند (میل و اشفرث، ۱۹۹۲، ص ۱۰۵). اعضای سازمان، هم هویت سازمانی را شکل داده و هم از آن شکل و قالب می‌پذیرند. از طریق هویت‌یابی، کارکنان ویژگی‌های مهم سازمان را به عنوان ویژگی‌های خود، جذب می‌نمایند (پوسا، ۲۰۰۶، ص ۱۲۸).

هویت هر سازمانی، افراد درون آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. هر سازمان، همانند انسان‌ها، یک هویت دارد، هویت مجموعه‌ای از ویژگی‌های است که آن را از دیگران تمایز می‌کند. هویت سازمان را به عنوان تجربه‌ها، احساسات و ایده‌هایی که کارمندان از سازمان دارند، معرفی می‌کنند (نصر اصفهانی و آقاباباپور دهکردی، ۱۳۹۲، ص ۱۴۲). وجود رابطه نزدیک بین هویت سازمانی و مسائل و موضوع‌های سازمانی باعث می‌شود که افراد احساس وحدت و انسجام و پیوستگی نسبت به سازمان داشته باشند و خود را جزئی از مسائل و مشکلات سازمان بدانند (میل و اشفرث، ۱۹۹۲، ص ۱۰۵). در بسیاری از تعریف‌های هویت سازمانی، این مفهوم به عنوان یک سازه شناختی، به معنای هم‌خوانی ارزش‌های فردی و سازمانی و یگانگی یا تعلق به سازمان در نظر گرفته شده (آغاز و هاشمی، ۱۳۹۱، ص ۸۹) و در برخی دیگر از تعریف‌ها نیز به عنوان یک سازه عاطفی-انگیزشی تعریف شده است (اوریل و چتمن، ۱۹۸۶، ص ۴۹۳). در نهایت در نظریه هویت اجتماعی که فراغیرترین چارچوب در پژوهش‌های معاصر در حوزه هویت سازمانی است، عناصر شناختی و عاطفی با هم ترکیب شده‌اند (ون دیک، ۲۰۰۱، ص ۱۸۶). مفهوم اصلی نظریه هویت اجتماعی (تاجفل و ترنر، ۱۹۷۹، ص ۱۴)، به تمایل افراد به عضویت در گروه و تعریف خود براساس ویژگی‌های آن گروه اشاره دارد (موزن و همکاران، ۲۰۱۲، ص ۳۱۷). هویت را می‌توان در

1. Organizational Identity

2. Albert & Whetten

طیفی از هویت شخصی تا هویت اجتماعی در نظر گرفت و هویت سازمانی می‌تواند به عنوان شکل خاصی از هویت اجتماعی مفهوم‌سازی شود (اپیتروکی و مارتین، ۲۰۰۵، ص ۵۷۵). از نظر داتون و همکارانش^۱ (۱۹۹۴) هویت سازمانی اشاره به درجه‌ای دارد که یک عضو خود را با ویژگی‌های تعریف‌کننده سازمان، تعریف کند؛ بنابراین نشان‌دهنده ارتباط روان‌شناسی بین فرد و سازمان استفاده‌کننده وی است. کارکنان زمانی که نسبت به سازمان خود احساس تعلق می‌کنند، از تعلق به آن احساس غرور کرده، خود را جزئی از آن دانسته (موزس و همکاران، ۲۰۱۲، ص ۳۱۸). سرنوشت خود را در گرو سرنوشت سازمان خواهند دانست (اپیتروکی، ۲۰۱۲، ص ۷۲) و بیشتر احتمال دارد که با دیدگاه سازمان همسو شوند و از اهداف سازمان حمایت کنند (گمز و همکاران، ۲۰۱۲، ص ۱۴). در عملیاتی کردن سازه هویت‌یابی سازمانی، چنی^۲ (۱۹۸۳) عقیده دارد که هویت‌یابی از سه پدیده به هم آمیخته تشکیل شده است: اولین مفهوم، احساس عضویت^۳ است که یک حس تعلق و احساس قوی دلستگی و کشش عاطفی را شامل می‌شود و همچنین به ضمیر، نهاد و خویشتن فرد اشاره می‌کند، مثلاً احساس غرور از اینکه عضو سازمان است؛ دومین مفهوم استباط ویژگی‌های مشترک داشتن یا احساس همگونی و مشابهت^۴ است به این معنی که کارمند این احساس و ادراک را داشته باشد که اهداف و علایق مشترک با دیگر اعضای سازمان دارد.

هویت دینی

هویت دینی یکی از ابعاد مهم هویت اجتماعی است که نشان‌دهنده احساس تعلق و تعهد به دین و جامعه دینی است. هویت دینی در واقع همان آثار و عوارض ناشی از حمل وصف دین بر فرد دیندار است. به تعبیر بهتر با پذیرش دین به عنوان یک اصل اعتقادی، در زندگی فرد مؤمن تغییرات و نتایج مهمی در وجوده مختلف حیات حاصل می‌شود (چیت‌ساز قمی، ۱۳۸۳، ص ۱۹۶). هویت دینی به دلیل ماهیت و محتوایی که دارد به طور تقریبی مهم‌ترین بعد هویت است که نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در هویت‌یابی افراد یک جامعه بازی می‌کند؛ می‌توان ادعا داشت که این بعد از هویت موجب دوام و قوام سایر ابعاد می‌شود و از سوی دیگر چالش در این حوزه می‌تواند زمینه‌ساز بحران در دیگر ابعاد هویت شود. هویت دینی از مهم‌ترین عناصر ایجاد‌کننده همگنی و همبستگی اجتماعی در سطح جوامع است که طی فرایندی با ایجاد تعلق خاطر به دین و مذهب در بین افراد جامعه نقش بسیار مهمی در ایجاد و شکل‌گیری هویت جمعی دارد (نوروزی، ۱۳۹۴، ص ۷۶). هنگامی که از هویت دینی سخن به میان

1. Dutton & et al

2. Cheney

3. membership

4. loyalty

5. simelarity

می‌آید، درواقع به جنبه‌های کارکرده و عینی دین اشاره می‌شود. دین یک اقلیت اجتماعی است که بخش اساسی از هویت بسیاری از انسان‌ها را تشکیل می‌دهد. دین، از نخستین جوامع انسانی تا به امروز، عنصر اساسی و بنیادین در هر اجتماع انسانی بوده و یکی از اصلی‌ترین محورهای صفت‌بندی‌ها و دسته‌بندی‌ها در درون جوامع یا تمایز ملل با یکدیگر به شمار آمده است (ربیعی، ۱۳۸۷، ص ۱۶۹). دین به عنوان یکی از مؤلفه‌های اساسی تمدن بشری نقش اساسی در تکوین هویت انسان‌ها دارد. از منظر روان‌شناسی، هویت دینی به رابطه آدمی با دین و مؤلفه‌های آن، میزان تعلق و گرایش‌های فرد بر حول ارزش‌ها و موازین دینی و چگونگی تأثیر آنها در زندگی او در نظر گرفته شده که دارای ابعادی همچون رابطه فرد با خویشتن، رابطه فرد با خدا، رابطه فرد با جهان هستی و رابطه فرد با جامعه است (باریکانی، ۱۳۸۵، ص ۶۱). با توجه به اینکه یکی از ویژگی‌های هویت، ابعاد چندگانه آن است، هویت دینی نیز دارای چهار بعد اعتقادی،^۱ تجربی،^۲ مناسکی^۳ و پیامدی^۴ تقسیم نمود (سراج‌زاده، ۱۳۸۳، ص ۶۳). بعد اعتقادی در قالب باورهای غایت‌گرایانه که هدف و فلسفه خلقت انسان و نقش انسان را نیل به این هدف باز می‌نماید، در برگیرنده باورهای پایه‌ای مسلم که ناظر به شهادت دادن به وجود خداوند و معرفی خداوند و معرفی ذات و صفات اوست، تعریف می‌شود بعد تجربی در عواطف، تصورات و احساسات مربوط به برقراری رابطه با وجودی همچون خداوند که واقعیت خایی یا اقتدار متعالی است، ظاهر می‌شود؛ این در حالی است که بعد مناسکی با اعمالی که با تجربه دینی مشخص می‌شوند تعریف می‌گردد، به بیان محدودتر مناسک عمل پرستش انسان دیندار است (واخ، ۱۳۸۷، ص ۲۶). در نهایت بعد پیامدی ناظر بر رفتار روزمره و بیانگر حضور و وجود اندیشه خداگرایانه در متن زندگی است که رفتار فرد را مستحکم می‌کند و به زندگی اورنگ و بوی دینی می‌بخشد (طالبان، ۱۳۸۰، ص ۱۲).

چارچوب مفهومی

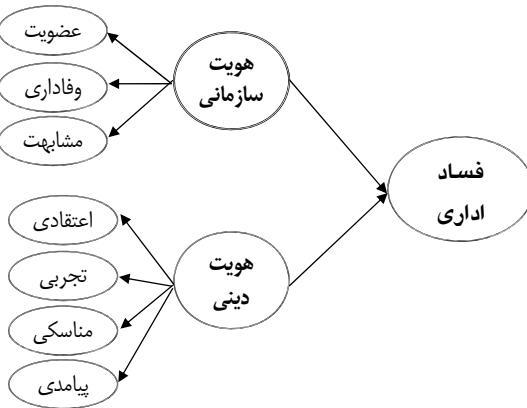
هر تحقیق علمی بر پایه یک چارچوب مفهومی استوار است که متغیرهای مورد نظر و روابط میان آنها را مشخص می‌نماید. اساس این تحقیق بر دیدگاه دو تن از محققان و مدل‌های ارائه شده از سوی آنها شکل گرفته است. در تحقیق حاضر متغیرها به دو دسته وابسته (فساد اداری) و مستقل (هویت سازمانی و هویت دینی) تقسیم می‌شوند که هویت سازمانی براساس مدل چینی (۱۹۸۳) و هویت دینی براساس مدل سراج‌زاده (۱۳۸۴) است. بر این اساس، مدل مفهومی تحقیق به صورت زیر شکل گرفته است.

1. Ideological

2. Experimental

3. Rituals

4. Consequetial

نمودار ۱: مدل مفهومی پژوهش

پیشینه تحقیق

مطالعات متعددی در رابطه با فساد اداری در داخل و خارج از کشور صورت پذیرفته است؛ اما با توجه به جستجوی انجام شده و مطالعات کتابخانه‌ای صورت گرفته پژوهشی که به صورت مستقیم به بررسی نقش هويت سازمانی و هويت ديني در پيشگيري از بروز فساد اداري پرداخته شده باشد نبود و می‌توان گفت پژوهش حاضر اين شکاف تحقیقاتی را كمزنگ می‌کند. در ادامه به ارائه مطالعات انجام شده در راستای اين پژوهش می‌پردازيم.

توكل (۱۳۷۹) طی مطالعه‌اي در سيره حکومتی امام علی^{علیه السلام} در مبارزه با فساد به اين نکته اشاره می‌کند که امام علی^{علیه السلام} ازون بر اينکه همواره کارگزاران خود را به تقوا و پرهیز از دنياطلبی توصیه می‌کنند، در مقابل رفاه طلبی مسئولان حکومت و تمایل آنان به غنی ساختن خود از طریق اموال عمومی و بیت‌المال به شدت واکنش نشان می‌دهند و همواره بر کنترل و نظارت کارگزاران دولت و برخورد قاطع با فساد و خیانت کاران به اموال عمومی بدون هیچ‌گونه اغراض یا مصالحه تأکید دارند. زاهدی و همکاران (۱۳۸۸) در مقاله‌ای با هدف شناسایی و اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر کاهش فساد در نظام اداری، به بررسی اين عوامل می‌پردازد و سعی در ارائه راه حل‌ها و راهکارهایي مناسب جهت کاهش فساد اداري دارد. تحقیق حاضر این پرسش را دنبال می‌کند که آیا عوامل کیفیت زندگی کاري، فردی، درون‌سازمانی، برون‌سازمانی و فرهنگی بر میزان فساد اداري اثرگذار است یا خير؟ يافته‌های آزمون‌ها نشان می‌دهد که تمام عوامل ياد شده در کاهش و جلوگیری از فساد کارکنان شاغل در نظام اداري مؤثر است.

عابدی و همکاران (۱۳۸۹) در مقاله‌ای با عنوان «مقایسه ادراکات، تجربیات و نگرش‌های

کارکنان زن و مرد نسبت به فساد/سلامت اداری» به این مطلب پرداخته‌اند که آیا ادراکات، تجربه‌ها و نگرش‌های زنان نسبت به فساد متفاوت از مردان است و آیا زنان کمتر از مردان به فساد گرایش دارند و از سوی دیگر، بیشتر از مردان نسبت به فساد واکنش نشان می‌دهند یا خیر؟ نتایج نشان داد که زنان تأثیر فساد را بر عرصه‌های مختلف زندگی بیش از مردان می‌دانند، تجربه فساد زنان کمتر از مردان است، زنان میزان آلوده شدن سازمان‌ها، نهادها، بخش‌ها و فعالیت‌ها را به فساد بیش از مردان ارزیابی کرده‌اند.

توكلی (۱۳۹۰) در مقاله خود با عنوان «سنجدش فساد اداری: درآمدی بر تبیین الزامات روش شناختی طراحی شاخص ملی»، در مقاله پیش رو این مهم از رهگذار مطالعه تطبیقی شاخص‌ها و الزامات روش شناختی طراحی شاخص‌ها در سطح ملی فراهم آمده است و یافته‌های مهم آن عبارت‌اند از: لزوم طراحی شاخص‌های ملی سنجدش فساد اداری، شناخت دقیق پدیده‌ای که مورد سنجدش قرار می‌گیرد، ابتنای سنجدش بر مبانی نظری قوی، توجه باسته به روش شناسی طراحی شاخص، توجه به اهمیت منابع داده‌ها و ترکیب حتی الامکان داده‌های کمی و کیفی، تضمین دسترسی به داده‌های معتبر، پذیرش نیاز به سنجدش‌های چندگانه و تکمیلی، حساسیت به گروه‌های فقیر و آسیب‌پذیر و سرانجام توجه به لزوم پاسخگو بودن در مورد شاخص به دست آمده. شیخی (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان «عوامل مؤثر بر سلامت نظام اداری و رشد ارزش‌های اخلاقی آن» با تحلیل محتوای منابع اسلامی می‌توان چنین نتیجه گرفت که سلامت نظام اداری و رشد ارزش‌های اخلاقی در آن، از یک سوت تحت تأثیر مبانی هستی‌شناختی و انسان‌شناختی حاکم بر باورهای افراد سازمانی است و از سوی دیگر تحت تأثیر عوامل سه‌گانه ارزشی، درون‌سازمانی و برون‌سازمانی است. از این‌رو، اعمال سه نوع اصلاحات بینشی و اعتقادی، درون‌سازمانی و برون‌سازمانی ضروری است.

حسنی و شمس (۱۳۹۱)، در مقاله‌ای با عنوان «راهکارهای مبارزه با فساد اداری براساس ارزش‌های اسلامی» به این نتیجه رسیدند که براساس مطالعات انجام‌شده، انحصارگرایی، پاسخگو نبودن، فقدان شایسته‌سالاری در گزینش‌ها، نبود مسئولیت‌پذیری اجتماعی در شهر و ندان، و نبود شفافیت در نظام اداری، عوامل گلوگاهی فساد اداری‌اند. با توجه به عوامل یادشده، راهکارهایی که برای مبارزه با فساد اداری به دست آمد، عبارت‌اند از: تقویت نظارت درونی (تقوا) و نظارت اجتماعی (امر به معروف و نهی از منکر)؛ افزایش سلامت کارگزاران نظام اداری؛ نهادسازی؛ شفافیت‌گرایی؛ توجه به معیشت کارمندان؛ ترویج فرهنگ وظیفه‌شناسی؛ و احیای حس مسئولیت‌پذیری اجتماعی.

طالقانی و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی عوامل فردی و سازمانی مؤثر بر

فساد اداری در شعب بانک سپه استان قم^۱ به این نتایج رسیدند که بین پاییندی اعتقادی، ویژگی شخصیتی، سبک ارتباطی، سبک رهبری و کیفیت زندگی کاری به عنوان عوامل فردی و فساد اداری رابطه معنادار وجود دارد. از طرف دیگر، بین نظامهای کنترل و نظارت، نظام حقوق و دستمزد و فرایندها و شیوه‌های کاری، به عنوان عوامل سازمانی و فساد اداری رابطه معناداری وجود دارد.

الوانی و اسلام‌پناه (۱۳۹۷) در پژوهش خود به طراحی مدل بازدارنده فساد اداری با اتکا به آموزه‌های نهج البلاغه پرداختند. روش این تحقیق، کیفی از نوع اکتشافی بود. برای رسیدن به هدف تحقیق از تحلیل مضمون کتاب نهج البلاغه دکتر دلشاد تهرانی استفاده شد. برای انجام مصاحبه‌ها و همچنین تأیید یافته‌های کیفی نیز به صورت هدفمند از ۱۵ نفر از خبرگان حوزه‌ی بهره‌گرفته شد. براساس یافته‌های حاصل از تحلیل مضمون، تعداد ۴۰۲ تم فرعی با رعایت اصل معناشناصی در سه طبقهٔ تعالیٰ بخشی، پیشگیری و درمان در خصوص بازدارندگی از فساد اداری استخراج شد.

سپهوند و همکاران (۱۳۹۷) در مقاله‌ای به بررسی اثر سرمایه ساختاری بر کاهش فساد اداری با نقش میانجی انگیزه‌های فردی ارتکاب فساد پرداختند. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد سرمایه ساختاری بر کاهش فساد اداری و انگیزه‌های فردی ارتکاب فساد، تأثیر مثبت و معناداری دارد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که سرمایه ساختاری هم به صورت مستقیم و هم از طریق انگیزه‌های فردی بر کاهش فساد اداری در دستگاههای دولتی تأثیر می‌گذارد.

روش‌شناسی

پژوهش حاضر به لحاظ هدف، در زمرة تحقیقات کاربردی و به لحاظ شیوه اجرای تحقیق، در زمرة تحقیقات توصیفی-تحلیلی است و از حیث زمانی از نوع تحقیقات مقطعی به شمار می‌آید. در این پژوهش از روش کتابخانه‌ای و مطالعه کتاب‌ها و مقاله‌ها، اطلاعات لازم در زمینه مفاهیم و نظریه‌های مربوط به فساد اداری، هویت سازمانی و هویت دینی جمع‌آوری شده است. همچنین برای جمع‌آوری اطلاعات و داده‌های پژوهش، از روش پیمایشی استفاده شد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه استاندارد فساد اداری حسینی و فرهادی‌نژاد (۱۳۸۰) که شامل ۱۸ گویه است. پرسشنامه هویت سازمانی چینی^۱ (۱۹۸۳) که شامل ۱۸ گویه) و در نهایت پرسشنامه محقق ساخته هویت دینی که شامل ۱۰ گویه) می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق، از بین متخصصان اداری شهر شیراز انتخاب شده است و به دلیل نامحدود بودن حجم جامعه، به شکل نمونه‌برداری تصادفی طبقه‌ای، تعداد ۱۲۰ نفر به عنوان حجم نمونه برگزیده شده‌اند. شیوه توزیع پرسشنامه‌ها به این صورت بود که پس از انجام هماهنگی‌های لازم با مسئولان ذی‌ربط در

1. cheney

سازمان‌ها، به صورت کاملاً تصادفی به کارکنان مراجعه و ضمنن تشریح نوع مطالعه و هدف از انجام آن، پرسشنامه جهت تکمیل تحویل داده شد. در ادامه به تجزیه و تحلیل داده‌ها می‌پردازیم.

یافته‌ها

در قسمت تحلیل داده‌ها از فن مدل‌سازی معادلات ساختاری^۱ (SEM) با رویکرد روش حداقل مربعات جزئی^۲ و با استفاده از نرم‌افزار 2 Smart PLS برای بررسی الگو مفهومی پژوهش بهره گرفته شده است. این روش بهترین ابزار برای تحلیل پژوهش‌هایی است که در آنها روابط بین متغیرها پیچیده، حجم نمونه انداز است (Diamantopoulos و همکاران، ۲۰۱۲). ضمن آنکه جهت سنجیدن روابط علی، رویکرد حداقل مربعات جزئی (PLS) روشی بسیار مناسب هست (Hensler و همکاران، ۲۰۰۹).

در الگوریتم PLS گزارش نتایج به این ترتیب است که ابتدا مدل اندازه‌گیری و سپس مدل ساختاری مورد بررسی و گزارش قرار می‌گیرند. همچنین در پایان برآش مدل کلی تحقیق با استفاده از شاخص GoF^۳ مورد سنجش و همچنین فرضیه‌های پژوهش مورد آزمون قرار می‌گیرند. از این‌رو در گزارش هریک از این مدل‌ها از بهترین و متدالول‌ترین معیارها مورد استفاده قرار گرفته که در ادامه توضیح داده می‌شوند.

ارزیابی مدل اندازه‌گیری

جهت سنجش برآش مدل اندازه‌گیری از شاخص‌های، آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی (CR)،^۴ میانگین واریانس استخراج شده (AVE)^۵ (روایی همگرا)، ضریب تعیین (R^2)^۶ و ضریب قدرت پیش‌بینی (Q^2)^۷ استفاده شده است.

آلفای کرونباخ، پایایی ترکیبی و روایی همگرا

آلفای کرونباخ شاخصی کلاسیک برای تحلیل پایایی است. این شاخص برآورده را برای پایایی براساس همبستگی درونی معرف‌ها ارائه می‌دهد و مقدار مناسب برای آن بزرگ‌تر از ۰/۷ هست (کرونباخ، ۱۹۵۱). به منظور محاسبه پایایی، معیار دیگری نیز وجود دارد که برتری‌هایی را نسبت به

1. Structural Equation Modeling (SEM)	2. Partial Least Squares
3. Diamantopoulos	4. Hensler
5. Goodness of Fit	6. Composite Reliability
7. Average Variance Extracted	8. R Squares
9. Stone-Geisser Criterion	10. Cronbach

روش سنتی محاسبه آن به وسیله آلفای کرونباخ به همراه دارد و به آن پایایی ترکیبی (CR)، گفته می‌شود. برتری پایایی ترکیبی نسبت به آلفا در این است که پایایی سازه‌ها نه به صورت مطلق، بلکه با توجه به همبستگی سازدهایشان با یکدیگر محاسبه می‌شود. همچنین برای محاسبه آن، شاخص‌های بازار عاملی بیشتر، اهمیت زیادتری دارند. در تیجه برای سنجش بهتر پایایی، از هر دو معیار استفاده می‌شود. برای پایایی مرکب میزان بالای ۰/۷ مناسب ذکر شده است (نوونالی،^۱ ۱۹۷۸). روایی همگرا معیار دیگری است که برای برازش مدل‌های اندازه‌گیری در روش مدل‌سازی معادلات ساختاری به کار برده می‌شود. فورنل و لارکر^۲ (۱۹۸۱) استفاده از متوسط واریانس استخراج شده (AVE) را به عنوان معیاری برای اعتبار همگرا پیشنهاد کرده‌اند؛ معیاری که برای مطلوب بودن (AVE) نمایش داده می‌شود، بالاتر از ۰/۵ است. در ادامه در جدول یک مقادیر فوق برای متغیرها نمایش داده شده است.

جدول ۱: معیارهای برازش مدل پژوهش

متغیر	میانگین واریانس تبیین شده (AVE ≥ ۰/۵)	پایایی ترکیبی (CR ≥ ۰/۷)	آلفای کرونباخ (Alpha ≥ ۰/۷)	ضریب تعیین (R ^۲)	ضریب قدرت پیش‌بینی (Q2)
فساد اداری	۰/۵۸۷	۰/۸۵	۰/۸۹	۰/۳۳	۰/۳۱
هویت سازمانی	۰/۵۷۲	۰/۸۳	۰/۸۶	--	--
هویت دینی	۰/۵۸۸	۰/۷۵	۰/۷۸	--	--

با توجه به جدول یک تمامی اعداد به دست آمده برای ضریب آلفای کرونباخ بالاتر از ۰/۷، برای ضریب پایایی ترکیبی نیز بالاتر از ۰/۷ و همچنین برای میانگین واریانس ترکیبی نیز بالاتر از ۰/۵ می‌باشد که نشان‌دهنده برازش مدل در سطح مطلوبی می‌باشد در ادامه به بررسی بارهای عاملی متغیرهای پژوهش می‌پردازیم.

تحلیل عاملی تأییدی

تحلیل عاملی تأییدی به منظور سنجش اعتبار و روایی مقیاس اندازه‌گیری مورد استفاده قرار می‌گیرد. در تحلیل عاملی تأییدی، فرضیه‌های معینی درباره ساختار بارهای عاملی^۳ و همبستگی‌های متقابل بین متغیرها مورد آزمون قرار می‌گیرد. در تحلیل عاملی تأییدی هرچه میزان بار عاملی به عدد یک نزدیک‌تر باشد، گویای این مسئله است که سوالات پرسشنامه ارتباط قوی‌تری با متغیرهای مکنون دارند و اگر میزان بار عاملی استاندارد صفر باشد به معنای عدم ارتباط بین

1. Nunnally

2. Fornell and Larker

3. Standardized Loading

سوال پرسشنامه با متغیر مکنون است. نتایج نهایی تحلیل عاملی تأییدی در جدول (۲) نمایش داده شده است بارهای عاملی بالاتر از ۰/۵ از اعتبار مناسبی برخوردار است.

جدول ۲: تحلیل عاملی تأییدی گویه‌های پرسشنامه

بار عاملی	گویه‌ها												
۰/۹۵۱	Q41	۰/۷۱۲	Q33	۰/۸۰۵	Q25	۰/۸۶۳	Q17	۰/۷۷۲	Q9	۰/۵۹۲	Q1		
۰/۶۷۲	Q42	۰/۴۹۲	Q34	۰/۸۱۲	Q26	۰/۷۷۲	Q18	۰/۶۹۸	Q10	۰/۶۳۵	Q2		
۰/۷۹۲	Q43	۰/۵۸۷	Q35	۰/۶۵۲	Q27	۰/۷۷۷	Q19	۰/۸۱۵	Q11	۰/۶۶۷	Q3		
۰/۸۹۱	Q44	۰/۶۶۱	Q36	۰/۶۰۲	Q28	۰/۷۵۷	Q20	۰/۸۸۰	Q12	۰/۵۴۹	Q4		
۰/۸۳۶	Q45	۰/۷۷۸	Q37	۰/۷۶۹	Q29	۰/۸۰۰	Q21	۰/۸۵۷	Q13	۰/۵۲۳	Q5		
۰/۵۹۱	Q46	۰/۸۵۹	Q38	۰/۷۲۶	Q30	۰/۸۴۳	Q22	۰/۸۳۳	Q14	۰/۶۸۶	Q6		
--	Q47	۰/۸۸۳	Q39	۰/۷۱۴	Q31	۰/۸۸۵	Q23	۰/۸۸۷	Q15	۰/۷۲۳	Q7		
--	Q48	۰/۸۰۱	Q40	۰/۹۰۷	Q32	۰/۸۴۳	Q24	۰/۸۴۸	Q16	۰/۷۹۱	Q8		

با توجه به جدول دو تمامی اعداد به دست آمده برای بارهای عاملی بالاتر از ۰/۵ از اعتبار مناسبی برخوردار است.

ارزیابی مدل ساختاری

پس از سنجش روایی و پایایی مدل اندازه‌گیری، مدل ساختاری از طریق روابط بین متغیرهای مورد ارزیابی قرار گرفت. در مقاله حاضر از سه معیار؛ ضریب معنی‌داری (t -values)، ضریب تعیین (R^2) و ضریب قدرت پیش‌بینی (Q^2) استفاده شده است. اولین معیار برازش مدل ساختاری، ضرایب معنی‌داری است. این ضرایب برای مدل اجراسده در جدول (۳) نشان داده شده است. بر این اساس تمامی ضرایب معنی‌داری از ۱/۹۶ بیشتر هستند که این امر معنی‌دار بودن روابط بین متغیرها را در سطح اطمینان ۰/۹۵ درصد را نشان می‌دهد. نتایج به دست آمده از تحلیل مدل ساختاری در جدول (۱) معیار (R^2) را برای متغیر درون‌زای مدل پژوهش نشان می‌دهد. نتایج این معیار نشان می‌دهد که مطابق بررسی چین^۱ (۱۹۹۸) برازش مدل ساختاری به طور کلی بالای متوسط و در حد خوبی بوده است. ضمن آنکه به منظور بررسی قدرت پیش‌بینی مدل از معیاری تحت عنوان (Q^2) تحلیل شده است. بدین منظور براساس پژوهش‌های هنسلر و همکاران (۲۰۰۹) و با ملاحظه نتایج این معیار در جدول (۱) می‌توان نتیجه گرفت که مدل از قدرت پیش‌بینی بالای متوسط و خوبی برخوردار است. و در نهایت جهت برازش کلی مدل، از معیاری تحت عنوان GoF استفاده شده است. با توجه به آنکه معیار نام برد ۰/۴۳ هست؛ لذا بنابر پژوهش‌های وتزلز و همکاران^۲ (۲۰۰۹) برازش کلی مدل در حد قوی مورد تأیید قرار می‌گیرد.

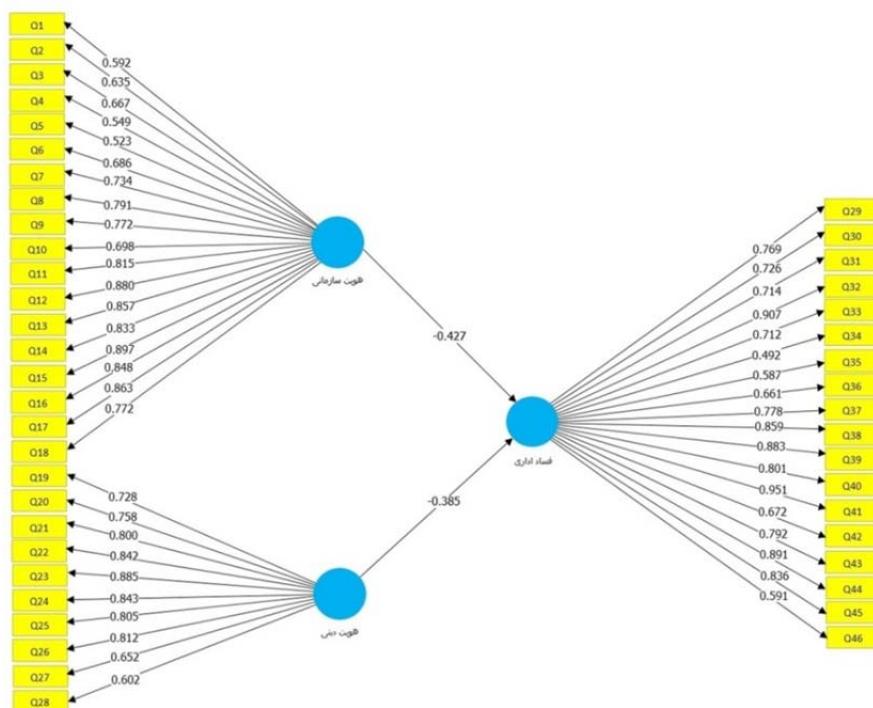
آزمون فرضیه‌های پژوهش

پس از بررسی برازش مدل اندازه‌گیری و ساختاری و داشتن برازش مناسب مدل‌ها، به بررسی و آزمون فرضیه‌های پژوهش می‌پردازیم. نتایج حاصل از ضرایب معنی‌داری برای هر یک از فرضیه‌ها، ضرایب استاندارد شده مسیرهای مربوط به هر یک از فرضیه‌ها و نتایج بررسی فرضیه در جدول ۳ ارائه شده است.

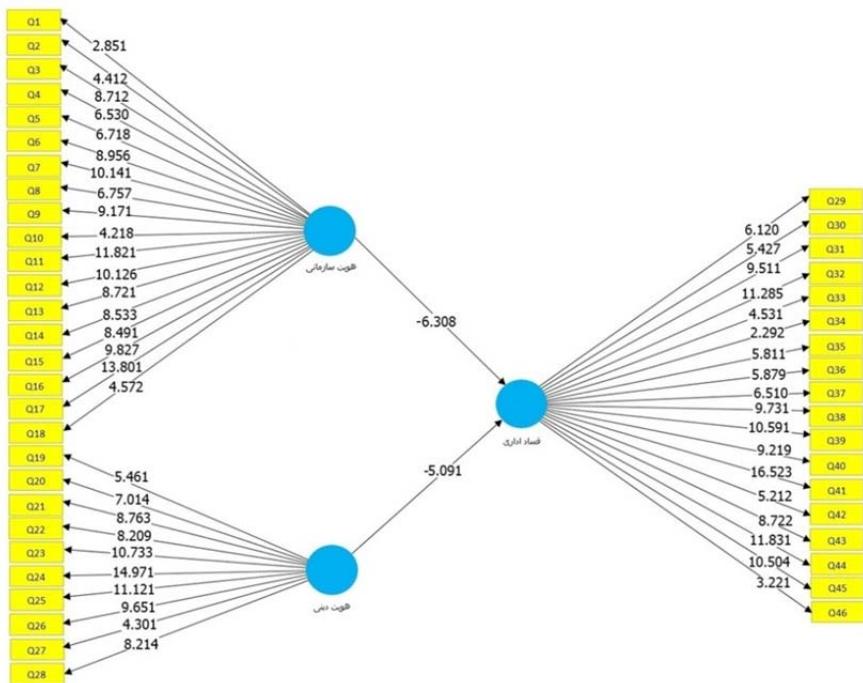
جدول ۳: نتایج آزمون‌های آماری فرضیات تحقیق

نتیجه	سطح اطمینان	آماره t	ضریب مسیر	روابط مدل مفهومی	
				فساد اداری	هویت سازمانی
تأیید	.۹۹	-۶/۳۰۸	-۰/۴۲۷	◀	
تأیید	.۹۹	-۵/۰۹۱	-۰/۳۸۵	◀	هویت دینی

در ادامه نمودار مسیر مدل برازش شده همراه با پارامترهای برآورده شده (مقادیر استاندارد) ارائه شده است.

نمودار ۲: مدل معادلات ساختاری در حالت تخمین استاندارد ضرایب مسیر

نمودار ۳: مدل معادلات ساختاری در حالت (t-value)

نتیجه‌گیری

در این پژوهش به بررسی نقش هویت سازمانی و هویت دینی در پیشگیری از بروز فساد اداری پرداخته شد و اثرات مستقیم هویت سازمانی و هویت دینی با متغیر ملاک مورد آزمون قرار گرفت. با توجه به تأیید تمامی فرضیه‌های موجود، مدل مفهومی پژوهش حاضر مدل مناسبی برای پیشگیری از بروز فساد اداری در سازمان‌های دولتی می‌باشد. نتایج آزمون فرضیه‌ها نشان داد که هویت سازمانی و هویت دینی تأثیر معکوس و معنادار بر فساد اداری دارند. در این میان هویت سازمانی با ضریب مسیر -0.427 - بیشترین تأثیر را بر کاهش فساد اداری دارد و بعد از آن هویت دینی با ضریب مسیر -0.385 - تأثیر معنادار بر کاهش فساد اداری دارد در ادامه به تبیین فرضیه‌های پژوهش می‌پردازیم. فرضیه نخست تحقیق حاضر مبنی بر وجود رابطه معکوس معنادار بین هویت سازمانی و فساد اداری با توجه به یافته‌های تحقیق مورد تأیید قرار گرفت. نتایج نشان داد که هویت سازمان عاملی قوی در پیشگیری از فساد اداری است. از آنجایی که هویت همانند فرهنگ در جامعه پذیر کردن افراد در سازمان نقش بسیار فعالی دارد، لذا در انصباب و همنوایی با مقررات سازمانی و بازداری از فساد اداری می‌تواند نقش مؤثری داشته باشد. مدیران سازمان‌ها می‌توانند با افزایش تعهد و وفاداری

سازمانی در نزد کارکنان و همچنین آموزش کارکنان خود در زمینه برخورد صحیح با سلامت اداری، موجب پیشگیری از فساد در سازمان خود شوند. یافته‌های این پژوهش با نتایج مطالعات عظیمی و همکاران (۱۳۸۹)، صفری (۱۳۸۷) همسو می‌باشد.

دو مین فرضیه تحقیق مبنی بر وجود رابطه معکوس معنادار بین هویت دینی و فساد اداری با توجه به یافته‌های تحقیق مورد تأیید قرار گرفت. نتایج این پژوهش نیز نشان داد که هویت دینی بازدارنده فساد اداری می‌باشد. نتایج پژوهش حاضر را از چند منظر می‌توان تبیین نمود، نخست آنکه دین به واسطه پایگاه آن دنیایی و اعتبار این دنیایی می‌تواند با ایجاد تمایلات منفعت طلبانه در بین عده‌ای به واسطه از دست ندادن بهشت و ترس از جهنم ارتکاب جرایم از جمله فساد را بکاهد. دیگر آنکه می‌توان از طریق اندیشه‌های دورکیمی به تحلیل نتایج این پژوهش پرداخت. با توجه به جایگاه دین به عنوان عاملی که وجدان جمعی را ایجاد و هدایت می‌کند غلبه و جدان جمعی یعنی ترس از مجازات در پنداره جامعه را علت عدمه رابطه منفی هویت دینی و فساد دانسته است. درواقع می‌توان ادعا کرد که در جوامعی که هویت دینی از اعتبار بالایی برخوردار است فساد به‌طور مشهود میزان کمتری دارند. همچنین باورها و اعتقادات دینی افراد می‌توانند تمام ابعاد زندگی فرد را، همچون سلامت، نحوه عملکرد سازمانی و... تحت تأثیر قرار دهند. در نهایت افرادی که اعتقاد دینی قوی دارند، میزان فساد اداری کمتری نسبت به افرادی که اعتقادات دینی آنها ضعیف است تجربه می‌کنند. یافته‌های این پژوهش با نتایج مطالعات خدری و همکاران (۱۳۹۵) و طالقانی و همکاران (۱۳۹۳) همسو می‌باشد.

پیشنهادات

۱. برگزاری کارگاه‌های آموزشی در قالب فرهنگ و هویت اسلامی، کارکردهای هویت و فرهنگ سازمانی جهت نهادینه کردن رفتارهای مناسب بر پایه اخلاق در جامعه و سازمان‌ها و تقبیح جرائم از جمله فساد اداری؛
۲. هویت سازمانی از کارکردهای گوناگونی برخوردار است و می‌تواند با معرفی الگوی رفتاری مطلوب به کارکنان، رفتار آنان را کنترل کند و منجر به ثبت شیوه‌های مطلوب انگیزش رفتار کارکنان شود و در آنها نوعی تعهد و احساس مسئولیت نسبت به چیزی به وجود آید که آن چیز، بیش از منافع شخصی فرد است که پیامد و نتیجه آن کاهش آثار و نشانه‌های فساد در همه سطوح جامعه می‌باشد؛

۳. تقویت هویت دینی با رغم اینکه باعث می‌شود فرد خود را بر مبنای مؤلفه‌های هویت‌بخش دین تعریف نماید و در نتیجه به باید و نبایدهای دینی پایبند باشد بلکه می‌تواند از طریق ارتقای سایر متغیرهای روانی و اجتماعی مرتبط با ارتکاب فساد زمینه پیشگیری از آن را فراهم آورد؛
۴. نهادینه کردن فرهنگ شفافیت در فرایندهای کاری در سازمان؛
۵. ایجاد نظام کنترل و نظارت دقیق و مناسب برای فعالیت افراد در سازمان.

منابع

۱. آغاز، عسل و امین هاشمی (۱۳۹۱)، «بررسی تجربی مدل بسط یافته هویت سازمانی با توجه به ویژگی‌های شخصیتی کارکنان»، مجله چشم‌انداز مدیریت دولتی، ش ۱۲، ص ۸۷-۱۰۶.
۲. الونی، سیدمهدی و مهدی اسلام پناه (۱۳۹۷)، «طراحی مدل بازدارنده فساد اداری با اتکا به آموزه‌های نهج البلاغه»، مدیریت در دانشگاه اسلامی، ۷ (۱۵)، ص ۱۴۷-۱۶۲.
۳. الونی، سیدمهدی؛ سعید زرندی و ابوذر عرب سرخی (۱۳۸۹)، «مؤلفه‌های تدوین استراتژی ملی مبارزه با فساد جمهوری اسلامی ایران»، نشریه مدیریت دولتی، ش ۴، ص ۳-۲۲.
۴. الونی، سیدمهدی و منوچهر جفره (۱۳۷۶)، «ارائه یک الگوی نظری برای کنترل و فساد اداری»، مجله اقتصاد و مدیریت، س ۱۱، ش ۳۶، ص ۸۷-۱۱۰.
۵. باریکانی، زهرا (۱۳۸۵)، «تبیین هویت دینی دانشآموزان و بررسی ارتباط آن با محتوای کتب دین و زندگی»، رساله کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه تهران، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
۶. توکل، هادی (۱۳۷۹)، «عوامل مهم فلاتک اقتصادی»، تحول اداری، س ۲، ش ۵۰.
۷. توکلی، عبدالله (۱۳۹۰)، «سنجهش فساد اداری: درآمدی بر تبیین الزامات روش‌شناختی طراحی شاخص ملی»، حوزه و دانشگاه روش‌شناسی علوم انسانی، ۱۷ (۶۹)، ص ۱۹۳-۲۱۶.
۸. چیت ساز قمی، محمدجواد (۱۳۸۳)، گستاخ نسلی در ایران: افسانه یا واقعیت، تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی، ص ۲۱-۴۳.
۹. حبیبی، نادر (۱۳۷۸)، فساد اداری، تهران: مؤسسه فرهنگی انتشاراتی وثیقی.
۱۰. حسنی، علی و عبدالمجید شمس (۱۳۹۱)، «راهکارهای مبارزه با فساد اداری براساس ارزش‌های اسلامی»، اسلام و پژوهش‌های مدیریتی، ۲ (۱)، ص ۸۱-۱۰۴.
۱۱. خانیکی، هادی (۱۳۸۳)، هویت در ایران: رویکرد سیاسی اجتماعی فرهنگی و ادبی به هویت و بحران در ایران، تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی، ص ۶۵-۸۰.
۱۲. خدایپناه، مسعود (۱۳۹۴)، «برآورد شاخص فساد اقتصادی در ایران به روش فازی و بررسی رابطه آن با اقتصاد زیرزمینی با استفاده از آزمون علیت هشیائو»، فصلنامه اقتصاد مقداری، س ۲، ش ۳، ص ۲۵-۱۲.
۱۳. خدری، بهزاد؛ عبدالله محمدزاده اقدم و فریده سادات مؤمنی ماسوله (۱۳۹۵)، «عوامل اجتماعی مؤثر بر فساد اداری در سازمان‌های دولتی شهرستان سنتدج»، رفاه اجتماعی، س ۱۶، ش ۶۰، ص ۱۳۷-۱۶۷.

۱۴. دانایی فرد، حسن (۱۳۸۴)، «استراتژی مبارزه با فساد: آیا فتاویر اطلاعات فساد اداری را کاهش می‌دهد؟»، *فصلنامه علوم انسانی*، ش. ۲، ص. ۱۰۱-۱۱۷.
۱۵. دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۸۱)، *لغت‌نامه*، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۱۶. ربیعی، علی (۱۳۸۷)، «رسانه‌های نوین و بحران هویت»، *فصلنامه مطالعات ملی*، س. ۹، ش. ۴، ص. ۱۴۹-۱۷۷.
۱۷. ربیعی، علی (۱۳۸۳)، *زنده باد فساد. جامعه‌شناسی فساد در دولت‌های جهان سوم*، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سازمان چاپ و انتشارات.
۱۸. رهبری، مهدی (۱۳۸۸)، *معرفت و قدرت: معماری هویت*، تهران: کویر.
۱۹. رئوفی، محمود (۱۳۸۹)، «مؤلفه‌های هویت دینی»، *مجله دین و ارتباطات*، س. ۱۷، ش. ۱، ص. ۹۱-۱۱۲.
۲۰. زاهدی، شمس السادات؛ سینا محمد نبی و مهدی شهبازی (۱۳۸۸)، «بررسی عوامل مؤثر بر کاهش فساد اداری (مطالعه موردی در شهرداری تهران)»، *مجله مدیریت فرهنگ سازمانی*، س. ۷، ش. ۲۰، ص. ۵۵-۶۹.
۲۱. سپهوند، رضا؛ محسن عارف‌نژاد؛ مسعود سپهوند و فریبرز فتحی چگنی (۱۳۹۷)، «اشر سرمایه ساختاری بر کاهش فساد اداری با نقش میانجی انگیزه‌های فردی ارتکاب فساد (مطالعه موردی: سازمان‌های دولتی استان کرمان)»، *فصلنامه مدیریت دولتی*، ۱۰ (۴)، ص. ۵۸۳-۶۰۴.
۲۲. سراج‌زاده، سیدحسین (۱۳۸۳)، «نیمه پنهان: گزارش نوجوانان شهری تهران از کجرویی‌های اجتماعی و دلالت‌های آن برای مدیریت فرهنگی»، *محله فلسفه و کلام*، ش. ۴۱.
۲۳. سفیری، خدیجه؛ زهرا نعمت‌اللهی (۱۳۹۱)، «رابطه ابزارهای جهانی شدن و هویت دینی»، *محله مطالعات و تحقیقات اجتماعی*، دوره اول، ش. ۱، ص. ۳۹-۷۰.
۲۴. شیخی، محمدحسین (۱۳۹۰)، «عوامل مؤثر بر سلامت نظام اداری و رشد ارزش‌های اخلاقی آن»، *اسلام و پژوهش‌های مدیریتی*، س. ۱، ش. ۲، ص. ۹۹-۱۲۶.
۲۵. صفری، حمیدرضا (۱۳۸۷)، «مطالعه عوامل مؤثر بر بروز فساد اداری در سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه تهران.
۲۶. طالبان، محمدرضا (۱۳۸۰)، «دینداری و بزه کاری-معرفی و کاربرد همبستگی متعارف»، *محله اطلاع‌رسانی و کتابداری: نمایه پژوهش*، ش. ۲۰.
۲۷. طالقانی، غلامرضا؛ زهرا طباطبایی و علی غفاری (۱۳۹۲)، «بررسی عوامل فردی و سازمانی مؤثر بر فساد اداری در شعب بانک سپه استان قم»، *محله مدیریت فرهنگ سازمانی*، ش. ۲، ص. ۲۳۵-۲۵۳.

۲۸. عابدی، ح؛ جعفری، ا (۱۳۸۹)، «مقایسه ادراکات، تجربیات و نگرش‌های کارکنان زن و مرد نسبت به فساد/سلامت اداری»، *فصلنامه مدیریت راهبردی*، س ۳، ش ۳، ص ۱۰۱-۱۱۹.
۲۹. عظیمی، ح؛ عطارفرو، ع. و شائemi، ع (۱۳۸۹)، «بررسی عوامل مدیریتی و سازمانی مؤثر بر فساد اداری و مالی»، *مجله اندیشه مدیریت راهبردی*، س ۴، ش ۲، ص ۱۲۹-۱۴۷.
۳۰. فرج‌پور، مجید (۱۳۸۳)، *فقر، فساد، تعییض؛ موانع توسعه در ایران*، تهران: انتشارات مؤسسه فرهنگی رسا.
۳۱. قلی‌پور، آرین؛ علی‌اصغر پورعزت و فرشته محمدی (۱۳۹۰)، «تبیین عوامل درون‌سازمانی و برون‌سازمانی مؤثر بر ساخت سازمانی هویت در سازمان‌های دولتی»، *مجله مدیریت دولتی*، دوره ۳، ش ۷، ص ۱۴۹-۱۶۶.
۳۲. مسعودنیا، حسین؛ رضا محموداوغلو و حوا ابراهیمی‌پور (۱۳۹۵)، «بررسی رابطه مصرف اینترنتی و هویت دینی در بین دانشجویان دانشگاه اصفهان»، *فصلنامه مطالعات ملی*، س ۱۷، ش ۱، ص ۱۰۷-۱۳۲.
۳۳. منتظر قائم، مهدی (۱۳۷۹)، «رسانه‌های جمعی و هویت»، *فصلنامه مطالعات ملی*، س ۲، ش ۴، ص ۲۴۹-۲۷۰.
۳۴. ناعمه، حسن (۱۳۹۰)، «شفافیت و مبارزه با فساد در انعقاد قراردادهای اداری ایران»، *مجله تحقیقات حقوقی، ویژنامه* ۴، ص ۹-۳۶.
۳۵. نجفی کلوری، مقصود؛ محمود گودرزی؛ ابوالفضل فراهانی و حسن اسماعیلی بید هندی (۱۳۹۱)، «عوامل مؤثر بر بروز فساد اداری در سازمان‌های ورزشی»، *مجله مدیریت ورزشی*، ش ۱۴، ص ۱۰۹-۱۲۲.
۳۶. نصر اصفهانی، علی؛ طاهره آقا باباپور دهکردی (۱۳۹۲)، «بررسی رابطه هویت سازمانی با سکوت سازمانی کارکنان مورد مطالعه کارکنان دانشگاه اصفهان»، *مجله جامعه‌شناسی کاربردی*، س ۲۴، ش ۴، ص ۱۳۹-۱۶۲.
۳۷. نوروزی، سهراب (۱۳۹۴)، «ترغیب جوانان به داشتن هویت دینی با رویکرد روان‌شناسی»، *مجله دانش انتظامی*، س ۶، ش ۲۳، ص ۶۹-۸۶.
۳۸. واخ، یوآخیم (۱۳۸۷)، *جامعه‌شناسی دین، ترجمه جمشید آزادگان*، تهران: انتشارات سمت.
۳۹. هادی‌نژاد، مصطفی و زهرا جاوید (۱۳۹۴)، «رابطه فناوری اطلاعات با فساد اداری: نقش وجودان کاری به عنوان یک اصل اخلاقی»، *فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری*، س ۱۰، ش ۴، ص ۶۵-۷۴.

40. Alatza's, S.H. (2006), "The Autonomous, the Universal and the Future of Sociology", *Current Sociology*, 54(1): 7-23.
41. Albert, S., & Whetten, D. (1985), Organizational identity. *Research in Organizational Behavior*, 17, 263-295.
42. Becker, Gary S. (1974), A Theory of Social Interactions, *Journal of Political Economy* 82(6): 1063-1093.
43. Blackburn, K.; Gonzalo, F.; Forques, P. (2010), "Financial liberalization, bureaucratic corruption and economic development", *Money and Finance*, 29, 1321-1339.
44. Cheney G. (1983), on the various and changing meanings of organizational membership: a field study of organizational identification. *Communication Monographs*, Vol 50 (4), Pp: 342.
45. Chin, W (1998), Issues And Opinion On Structural Equation Modeling, *MIS Quarterly*, 22(1), 7-16.
46. Cronbach, L. (1951), Coefficient Alpha And The Internal Structure Of Tests, *Psychometrical*, vol.16, PP: 297-334.
47. Deephouse David L (2000), Media Reputation as a Strategic Resource: An Integration of Mass Communication and Resource- Based Theories. *Jornal of Management*, 26(6): 1091-1112.
48. Diamantopoulos, A., Sarstedt, M., Fuchs, C., Wilczynski, P. And Kaiser, S. (2012), Guidelines For Choosing Between Multi-Item And Single-Item Scales For Construct Measurement: A Predictive Validity Perspective, *Journal Of The Academy Of Marketing Science*, Vol. 40 No. 3, PP: 434-449.
49. Dutton, E., Dukerich, M. & Harquail, V. (1994), Organizational images and member identification. *Administrative Science Quarterly*, 39(2), 239-263.
50. Epitropaki, O. & Martin, R. (2005), The Moderating role of individual differences in the relation differences in the relation between transformational/transactional leadership perceptions and organizational identification. *The Leadership Quarterly*, 16, 569–589.
51. Epitropaki, O. (2012), A multi-level investigation of psychological contract breach and organizational identification through the lens of perceived organizational membership: Testing a moderated mediated model. *Journal of Organizational Behavior*, 34(1), 65–86.

52. Fornell, C. And Larcker, D. (1981), Structural Equation Models With Unobservable Variables And Measurement Error, *Journal Of Marketing Research*, Vol. 18 No.1, PP: 39-50.
53. Gould, D. J., "Administrative Corruption: Incidence, Causes and Remedial Strategies in Farazmand, A. (ed). *Handbook of Comparative and Development Public Administration*. New York, Marcel Dekker, 1991.
54. Gümüs, M., Hamarat, B., Çolak, E. & duran, E. (2012), Organizational and Occupational Identification: Relations to Teacher Satisfaction and Intention to Early Retirement. *Career Development International*, 17 (4), 1-19.
55. Henseles, J., Ringle, C. And Sinkovics, R. (2009), The Use Of Partial Least Squares Path Modeling In International Marketing, *New Challenges To International Marketing*, Vol. 20, PP: 277-320.
56. Jones, P. (2005), *Combating Fraud and Corruption in the Public Sector*. London: Chapman and Hall.
57. Kahana, N., & Liu Qijun, A. B. (2010), Endemic corruption. *European Journal of Political Economy*, 26, 82-88.
58. Khulida, Kirana Yahya; Tan Fee Yean, Johanim Johari & Nur Ain Saad (2015), "The Perception of Gen Y on Organizational Culture, Religiosity and Corruption in Malaysian Public Organizations, *International Accounting and Business Conference 2015*". *Procardia Economics and Finance*, 31: 251-261.
59. LaFree, G. (2004), "Corruption as a Global Social Problem", in: George Ritzer (ed). *Handbook of Social Problems: A Comparative International Perspective*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
60. Lee, W.S. (2013), "Engaging in corruption: The influence of cultural values and contagion effects at the micro level", *Journal of Economic Psychology*, 39, 287-300.
61. Mael, F; Ashforth, B. E. (1992), "Alumni and their alma mater: A partial test of the reformulated model of organizational identification", *Journal of Organizational Behavior*, 13, 103-123.
62. Mozes, M., Josman, Z. & Yaniv, E, (2012), Corporate social responsibility organizational identification and motivation. *Social Responsibility Journal*, 7 (2), 310-325.
63. Ng, D. (2006), The impact of corruption on financial markets. *Managerial Finance*, 32(10), 822-836.

64. Nunnally, J. (1978), *Psychometric theory*, New York, NY: McGraw-Hill.
- O'Leary-Kelly, A. M., Martocchio, J. J. And Frink, D. D. (1994), A Review Of The Influence Of Group Goals On Group Performance, *Academy Of Management Journal*, Vol. 37, PP: 1285–1301.
65. O'Reilly, C. & Chatman, J. (1986), Organizational commitment and psychological attachment: the effects of compliance, identification, and internalization on prosocial behavior. *Journal of Applied Psychology*, 71(3), 492-9.
66. Puusa, A. (2006), “Conducting Research on Organizational Identity”, *Journal of Business Ethics and Organization Studies*, 2, 123-35.
67. Scott, James (1972), *Comparative Political Corruption*. Prentice Hall, Inc.
68. Sillince John AA (2006), Resources and Organizational Identities. *Management communication quarterly*, 20 (2): 186-212.
69. Stapenhurst, F., & Langseth, P. (1997), The Role Of Public Administration In Fighting Corruption. *Public Sector Management*, 10(5).
70. Sutherland, E.H. (1949), *White Collar Crime*. New York: Dryden Press.
71. Tajfel, H. & Turner, J. (1985), The social identity theory of intergroup behavior, in Worchel, S. & Austin, W. (Eds), *Psychology of Intergroup Relations*, Nelson Hall, Chicago, IL, pp. 7-24.
72. Tanzi, V. & Davoodi, H. (1997), Corruption, Public Investment and Growth. Working Paper No. 97-139, International Monetary Fund, Washington, D.C.
73. Theobald, R. (1990), *Corruption, Development and Underdevelopment*. Durham, NC: Daka U. Press.
74. Van Dick, R., Wagner, U., Stellmacher, J. & Christ, O. (2004), The utility of a broader conceptualization of organizational identification: Which aspects really matter? *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 77, 171-191.